

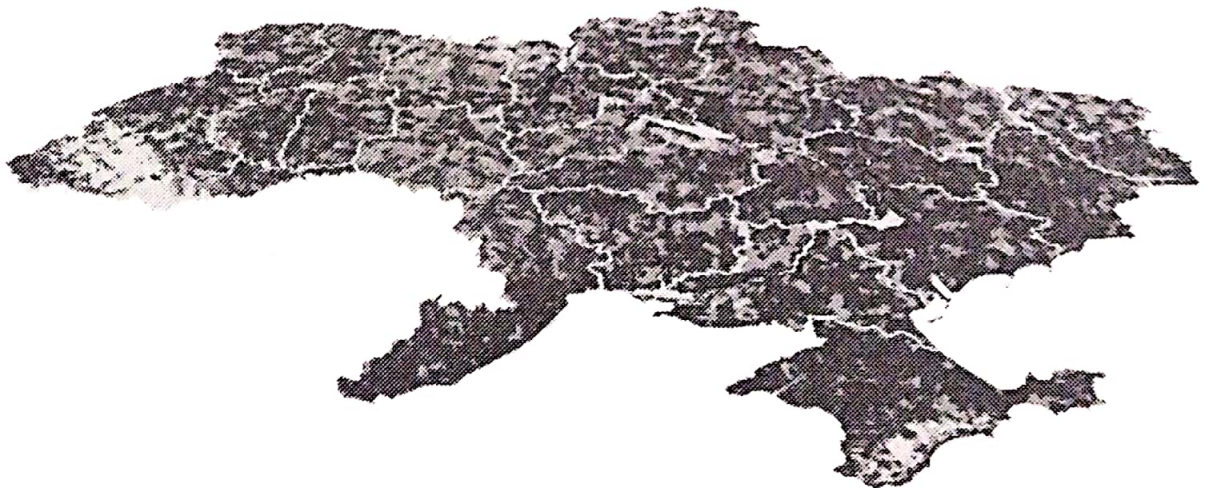
Західноукраїнська організація

“Центр правничих ініціатив”

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ПРАВО ЯК ЕФЕКТИВНИЙ
СУСПІЛЬНИЙ РЕГУЛЯТОР**

16–17 лютого 2018 р.



Львів

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Несправа М. В. ПРАВОВА СВІДОМІСТЬ ТА ВІРА: ДІАЛЕКТИКА ВПЛИВУ 6
Філатов Б. А. ПОЛІТИЧНІ ВИМОГИ У НОРМАТИВНІЙ СТРУКТУРІ СУСПІЛЬСТВА 10

НАПРЯМ 2. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Бердник І. В. КВАЛІФІКУЮЧІ ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ «ЗАБРУДНЕННЯ МОРЯ» 12
Буткова О. Я. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЛЕГАЛІЗАЦІЮ (ВЛІМАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ 16

Волгинець Р. А. ШОДО ВИЗНАЧЕННЯ ДОДАТКОВИХ БЕЗПОСЕРЕДНІХ ОБ'ЄКТІВ ЗЛОЧИНІВ, ЩО ПОСЯГАЮТЬ НА ФОНДОВИЙ РИНОК 20

Катеринчук К. В. ШОДО «НОВИХ ЗМІН» ДО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 24

Матвій Н. В. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ПРОПОЗИЦІЇ СТОСОВНО УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМИ, ЯКА ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ, ЗДОБУТИХ ВІД НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН, ЇХ АНАЛОГІВ, ПРЕКУРСОРІВ, ОТРУЙНИХ ЧИ СИЛЬНОДІЮЧИХ РЕЧОВИН АБО ОТРУЙНИХ ЧИ СИЛЬНОДІЮЧИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ 26

Мирошніченко Т. М. ШОДО ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАСАДИ ДИСПОЗИТИВНОСТІ У ХОДІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ 30

Смірнова В. О. СТАНОВЛЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ 34

Шевчинен А. В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ ПІД ЧАС СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 38

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Барма К. О. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОГОВОРУ ТУРИСТИЧНОГО СТРАХУВАННЯ 42
Делегівка С. Г. УГЛАДАННЯ ДОГОВОРУ ПРО РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМИ 46

П 68 **Право як ефективний суспільний регулятор:** Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Львів, 16–17 лютого 2018 р. – Львів : Західною крайською організацією «Центр правничих ініціатив», 2018. – 108 с.

Видається в авторській редакції. Оргкомітет конференції не завжди поділяє думки учасників.

УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ ПРО РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМИ

Вїдносини розмїщення реклами були предметом уваги багатьох представникїв юридичної науки, зокрема таких вчених як Воеводїн В. В., Ю. І. Зорїна, О. Г. Курчїна, Д. В. Мамчур, А. І. Черемнова, О. Р. Шїшка. Такї вїдносини висвітлювались пїд рїзними кутами зору, зокрема як дослїдження рекламного договору, як цивільно-правовий їнститут, як цивільно-правовї аспекти здійснення рекламної дїяльностї, як розмїщення зовнїшньої реклами, як цивільно-правовї засади регулювання рекламної дїяльностї тощо. Однак питанню укладання договору про розмїщення реклами, його стадїям та етапам не була придїлена достатня увага.

Стадїя укладання цивільно-правового договору є одїєю з найважливїших стадїй, оскїльки саме з юридичним фактом такого укладання закон пов'язує виникнення наслїдкїв – набуття його сторонами вїдповїдних прав і обов'язкїв.

Стадїя укладання договору достатньо повно висвітлена в юридичній лїтературї. Так, С. М. Бєрєвєно визначає укладання цивільно-правового договору як нормативно закрїпленї взаємнї дїї сторїн, спрямованї на встановлення договірних вїдносин та визначення змісту договірного зобов'язання [1, с. 175].

Не менш важливим є дослїдження стадїй та процедури укладання цивільно-правових договорїв. Як зазначає Н. В. Федорченко, процедура укладання договорїв про надання послуг пїдпорядкована загальним правилам укладання договорїв, однак має свої особливостї, які полягають у наявностї таких стадїй: а) органїзацїйної, на якїй проводиться (як правило, на добровільних засадах) пошук виконавця майбутнього договору, готується орієнтовний проект договору, встановлюються правила договірного процесу; б) стадїї погодження умов договору, на якїй перевіряється дїєздатнїсть сторїн договору, можливостї виконавця щодо надання послуги та замовника щодо її оплати; в) стадїї укладання договору, на якїй волевиявленням сторїн надається необхідна форма [2, с. 17].

За позицією І. Р. Калаур виокремлено пїдлягають погоджувальна стадїя, їнформацїйна стадїя, у випадку необхідностї, стадїя проведення змагальних заходїв (конкурсу, аукцїону) та стадїя безпосереднього укладання договору [3, с. 272].

Всі ці позицїї юридичної науки в тїй чи їншїй мїрї прїтяманнї укладання договору про розмїщення реклами. Варто погодитися з думками Н. В. Федорченка та І. Р. Калаур щодо наявностї органїзацїйної (погоджувальної) або пїдготовчої стадїї укладання договору при укладаннї договору про розмїщення реклами, особливо в сферї зовнїшньої реклами, що має бїльш деталїйний та їмперативний порядок регулювання.

Для замовника розмїщення зовнїшньої реклами при укладаннї вїдповїдного договору важливо пересвїдчитися у статусї розповсюдження реклами, його здатностї надати послуги за договором, а саме наявностї мїсця розмїщення реклами, що вїповїдає всїм вимогам закону та враховує наявнї заборони, наявнїсть дозволу на розмїщення реклами, погодженого у випадку необхідностї з вїдповїдними державними органами. Крім того, виконавець розмїщення зовнїшньої реклами повинен мати вїдповїднї речовї права на рекламоносїй, зокрема на спецїальну конструкцїю, або вїдповїднї права на розмїщення зовнїшньої реклами на зовнїшніх поверхнях будинкїв і споруд.

Стадїя змагальних заходїв (конкурсу, аукцїону), яку вїдлїє І. Р. Калаур [3, с. 272], за загальним правилом, не вимагається чинним законодавством для договору про розмїщення реклами, однак учасники договору, як зі сторони замовника, так і зі сторони виконавця не позбавленї права за власною їнїцїативою передбачити проведення таких змагальних процедур.

Завєршальною стадїєю процедури є безпосереднє укладання договору про розмїщення реклами, на якїй визначальними є форма договору та зміст договірного зобов'язання. Змістом договору про розмїщення реклами є такї його їстотнї умови як предмет, цїна та строк виконання зобов'язань. Форма договору про розмїщення реклами є простою письмовою.

Стаття 793 Цивільного кодексу України [4] передбачає для договору найму будївлї або їншої капїтальної споруди (їх окремої частини) строком на три роки і бїльше необхіднїсть нотарїального посвїдчення. Однак, оскїльки договір розмїщення реклами не має характеристик договору оренди (найму), замовник розмїщення реклами, в тому числї на зовнїшніх поверхнях будинкїв і споруд не набуває речових прав на такї об'єкти [5], для договору розмїщення реклами не є необхідною процедура нотарїального посвїдчення та державної реєстрацїї речових прав.

Стадїю укладання цивільно-правового договору також подїляють в залежностї вїд етапів такого укладання на просту та складну, де в останньому випадку вїдлїяють офєрту та акцепт. О. Р. Шїшка за цим критерїєм вїдлїє одностадїйне укладання договору та двостадїйне, на якому зокрема безпосередньо вїдленї офєрта і акцепт [6, с. 6]. За позицією Є. О. Харїтонова такїй подїл здійснюється на простїй юридичний факт та юридичний склад (сукупнїсть юридичних фактїв) [7, с. 196].

Для договору розміщення реклами, в тому числі для кожного з його видів, не характерні нормативні приписи щодо етапності процедури та її чіткого поділу на оферту та акцепт. Такі етапи можуть мати місце в залежності від конкретної ситуації, зокрема складності відповідних правовідносин, суб'єктного складу, вином сторін договору.

З урахуванням викладеного, можна навести визначення поняття укладання договору про розміщення реклами та формулювати ряд висновків:

— укладання договору про розміщення реклами — юридичний факт (юридичний склад), який передбачає волевиявлення двох сторін, що полягає у нормативно закріплених взаємних діях сторін, спрямованих на встановлення договірних відносин та визначення змісту договірного зобов'язання у сфері розміщення реклами;

— укладання договору про розміщення реклами складається з таких стадій (етапів): стадія перевірки, погодження, конкурсу (у визначених випадках) та підписання договору;

— особливо важливою при укладанні договору про розміщення реклами є стадія погодження умов договору, на якій перевіряється дієздатність сторін договору та можливість його сторін виконати зобов'язання, що випливають з договору в повному обсязі та належним чином;

— договір про розміщення реклами укладається, як правило, в простій письмовій формі, з огляду на відсутність у замовника розміщення реклами речових прав на рекламносій та незастосування до таких відносин вимог закону про нотаріальне посвідчення договору та його державну реєстрацію.

Література:

1. Кузнецова Н.С., Беляневич О.А., Бервено С.М. та ін. Договірне право України. Загальна частина: навч. посіб. / за ред. О.В. Дзерн. К.: Юрінком Інтер, 2008. 175 с.
2. Федорченко Н.В. Зобов'язання з надання послуг у цивільному праві України: теоретико-правові засади: дис. на здобуття наукового ступеня докт. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне — приватне право» / Н.В. Федорченко. Київ, 2015. С. 17.
3. Калаур І.Р. Договірні зобов'язання з передавання майна у користування в цивільному праві України: дис. на здобуття наукового ступеня докт. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / І.Р. Калаур. Київ, 2015. 272.
4. Цивільний кодекс України: Закон України від 13.03.2003 р / Офіційний вісник України. 2003. № 11 (28.03.2003). Ст. 461.

5. Деледівка С.Г. Договір про розміщення реклами як особливий вид зобов'язань з надання послуг. Порівняльно-аналітичне право, 2017. № 3. URL: <http://www.rar.in.ua/index.php/archiv/-vidapnja/90>.

6. Шишка О.Р. Договірна створення та розповсюдження реклами: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / О.Р. Шишка. Харків, 2005. С. 6.

7. Харитонов С.О., Голубева Н.Ю. Зобов'язальне право України: підруч. / К.: Істина, 2011. 196 с.

Кравчук Д. В.
аспірант кафедри цивільного права

*Київський національний університет
імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ

Цивільний кодекс України визначає державу як рівного учасника у цивільних відносинах. Проте, безсумнівним є те, що держава Україна продовжує залишатися особливим учасником цивільних відносин, що надає вагомі підстави для твердження про існування складнощів у її притягненні до цивільно-правової відповідальності.

Притягнення держави України, як і будь-якого іншого учасника цивільних відносин, до цивільно-правової відповідальності передбачає вчинення необхідних дій та ухвалення (прийняття) рішень компетентними органами державної влади. Зокрема в процедурі притягнення порушника до цивільно-правової відповідальності можуть вчинятися дії та ухвалюватися відповідні рішення органи судової влади, органи державної виконавчої служби тощо. З цього постає складна проблема конфлікту інтересів, оскільки фактичне притягнення держави до цивільно-правової відповідальності, наприклад у спосіб виконання судового рішення про відшкодування державою майнової шкоди, можливе лише у випадку або добровільного виконання боржником судового рішення, або примусового виконання, що, як вказувалося вище, буде здійснюватися органами державної влади, які, звісно, є органами держави-боржника. А отже, складається ситуація, відповідно до якої держава в особі своїх органів має забезпечити притягнення до цивільно-правової відповідальності